

LISTOWY (5) *ai*

o jasne.

sg m N listowy (1). ◇ *G listow(e)go* (1). ◇ *n G listow(e)go* (1). ◇ *pl A subst listowé* (2).

Sł stp, Cn notuje, Linde XVI w.

Przymiotnik od „list” ‘pismo’; epistolaris Cn (5) :

a. *Pisemny, na piśmie* (4) : abendzyc go zadal abi onego przefz zyemye łfwam wedlye zadanya nalfčhego Liłthowego glyeythowal. *LibLeg* 11/172v; My tedy wyzey omieni [!] dla liepfzey wiary do Contractu liłtowego pieczęć, przycifnėliłmy *ZapKościer* 1580/14; [iako tu iefł vnás w Polfcze/ gdzie nietilko rozvodu mieczowe⁸⁰ al[e] tėz fnác i liłtowego dla marności niemałz *MurzNT* 20].

W przeciwstawieniu: »słowny ... listowy« (2): A bėdzie wolno oboiėy ftronie przywodzić rzeczy pomocnė/ y łłownė/ y liłtowe [verbales et literatorias *JanStat* 493] *SarnStat* 159 [*idem*] 557.

b. *Sporządzony na podstawie pisma* (1) :

Wyrażenie: »przepis listowy« (1): Copia, przepysz listovy. *BartBydg* 36.

Cf LISTOWNY

BZ, KW